

महाराष्ट्र राज्य विद्युत वितरण कंपनी मर्यादित
ग्राहक तक्रार निवारण मंच
कोल्हापूर परिमंडळ, कोल्हापूर

सं.क्र.काअ/ग्रातनिमं/कोप/ ५०/2013-14/468

क्रमांक : 23.01.2014

† 000 केस क्र.५०/१३-14

सौ.कमलादेवी शांतीकिशोर मंत्री,
« 0 0 : 30 गवती इंडस्ट्रीज, गट क्र.६३७५ Y00, #000
ता.हातकणंगले 0000 - कोल्हापूर.

000000

- 1) कार्यकारी अभियंता (का) तथा नो 000 † 000000 00
000 0000 0000 विद्युत वितरण कंपनी 000000,
मंडल कार्यालय, कोल्हापूर00
- 2) कार्यकारी अभियंता,
000 0000 0000 विद्युत वितरण कंपनी 000000,
विभागीय कार्यालय, इचलकरंजी.
- 3) 000000 † 000000,
महाराष्ट्र राज्य विद्युत वितरण कंपनी 000000,
उपविभागीय कार्यालय, इचलकरंजी ग्रामीण.

विरुद्ध पक्षकार

- कोरम:-
१. श्री.बी.जी.पवार, अध्यक्ष
 २. 000.00.0000 0000, सदस्य सचिव
 ३. 000.00.0000 0000

000 0000 0000 0000 न्यायमक आयोग
(ग्राहक तक्रार निवारण मंच व विद्युत लोकपाल)
0000002006 000008.2 0000 0000000000

न0000 नर्णय

श्री.बी.जी.पवार, अध्यक्ष, ग्रा.त.नि.मंच. कोल्हापूर, खालीलप्रमाणे न्याय निर्णय देत आहेत.

सौ.कमलादेवी शांतीकिशोर मंत्री, यांच्या भगवती इंडस्ट्रिजचे प्रोप्रायटर/मॅनेजर या अधिका-यांनी मंचाच्या ०३/०९/२०१३ रोजी वितरण कंपनीविरुद्ध गा-हाणे दाखल केले. त्याचा तपशील खालीलप्रमाणे -

तक्रारदार हे लघुदाब औद्योगिक ग्राहक असून त्यांना ७० अश्वशक्तीसाठी दि.१४.०३.२००८ रोजी ३०/०९/२००८ रोजी वितरण कंपनीकडून वीजपुरवठा साईजिंग व रॅपिंग यासाठी घेतला आहे. शाखा अभियंता, यड्राव, यांना दि.१५ जून,२०१३ रोजी वीजपुरवठ्याचे बिलिंग पॉवरलुम या वर्गवारीनुसार होते. प्रत्यक्षात वापर इंडस्ट्रियल वर्गवारीनुसार होणे गरजेचे होते. सहाय्यक अभियंता,ग्रामीण इचलकरंजी, यांनी १२.०८.२०१३ चे पत्रानुसार पावरलुम ते इंडस्ट्रियल या वर्गवारी बदलापोटी रु.२६,३९,१९०/- ही फरकाची रक्कम भरावी लागेल असे कळविले. त्यासोबत १५दिवसांत ही रक्कम न भरल्यास विद्युत पुरवठा खंडित केला जाईल असे सांगितले. तक्रारदाराने या पत्रालाच हरकत घेतली आहे. कारण देयक वीज नियामक आयोगाच्या आदेशानुसार नाही. कारण ग्राहकाच्या वीज वापरानुसार ग्राहकाचे वर्गीकरण व पुर्नवर्गीकरण करावे लागते. सदरच्या नोटीशीमध्ये मागील रक्कम कोणत्या कालावधीची आहे हे कळविले नाही. ग्राहकाने दि. ११.०९.१३ च्या पत्राद्वारे लेखी हरकत घेतली आहे. ग्राहकाच्या म्हणण्यानुसार विद्युत अधिनियम २००३ कलम ५६.२ अन्वये २ वर्षांमागील थकबाकीसाठी वितरण कंपनी ग्राहकाचा वीजपुरवठा तोडू शकत नाही. कंपनीने ग्राहकाच्या लेखी हरकत अमान्य करून तसे २३.०९.१३ रोजी पत्राने कळविले. बाकीची रक्कम मे,०८ ते मे,१३ या कालावधीतील आहे. आपल्या म्हणण्याच्या पत्राबाबत न्यायालयाचे याचिका क्र.६७८३/२००९ याचा संदर्भ घेतला आहे. कंपनीने ग्राहकाकडून दि.३०.०९.२०१३ रोजी १५,०९,०७५/- भरून घेतले आहेत. यापूर्वी ग्राहकाने अंतर्गत कक्षात तक्रार दाखल केली. अंतर्गत कक्षाने मा.उच्च न्यायालयातील रिटपिटीशन ७०१५/२००८ मे.रोटोटेक्स पॉलिस्टर केसचा संदर्भ येथे लागू होत नाही.

रिटपिटीशन क्र.६७८३/२००९ मध्ये अवदेश पांडे विरुद्ध टाटा कंपनीचा संदर्भ देऊन विद्युत लोकपाल,मुंबई, यांचे आदेश कायम केले आहेत. तक्रारदाराचे म्हणणे २ वर्षांचे टेरीफमधील फरक भरण्याचा आहे. वितरण कंपनी विरुद्ध २४ महिन्यांचे बील देण्याचे आदेश व्हावेत. यापूर्वी भरून घेतलेली रक्कम व्याजासह रोखीने परत करावी असे आदेश व्हावेत. थकबाकीचा दावा कालबाह्य नाला असे जाहीर करून मिळावे.

वितरण कंपनीने आपल्या १ जानेवारी,१४ च्या लेखी अहवालात ग्राहकास साईजिंग व रॅपिंग या कारणासाठी औद्योगिक कनेक्शन दि.२१.०२.२००८ रोजी देण्यात आले. परंतु बिलिंग क्लार्कच्या चुकीमुळे सदरचे कनेक्शन पावरलुम असे फिड करण्यात आले. तक्रारदार यांना चुकीच्या दराने वीज बील येत असल्याची कल्पना असून ही वितरण कंपनीस कळविले नाही. वितरण कंपनीने आपल्या म्हणण्याच्या पृष्ठार्थ मा.उच्च न्यायालय,मुंबई, द्विसदस्यी खंडपीठ यांचे रिटपिटीशन ७०१५/२००८ मधील आदेशाचा संदर्भ घेऊन केलेली कारवाई योग्य ग्राहकाचे म्हणण्यानुसार या केसचा संदर्भ प्रस्तुत केसला लागू होत नाही. ते ग्राह्य धरता येणार नाही. न्यायालय,मुंबई, यांच्या एक सदस्यीय खंडपिठाने ही १०७६४/२०११ मध्ये दि.२४ जानेवारी, १२ रोजी वितरण कंपनीकडून तक्रारदार यांच्या संदर्भ घेऊन मे.रोटोटेक्स पॉलिस्टरचा आदेश लागू होत आहे. अद्याप मा.उच्च न्यायालयाचे तीन न्यायाधीशांचे खंडपीठ स्थापन करून अवधेश पांडे व मे.रोटोटेक्स पॉलिस्टर या दोन्ही या दोन्ही आदेशाबद्दल लार्जर खंडपीठ आदेश नाले नसल्याने मे.रोटोटेक्स पॉलिस्टर मधील मुंबई उच्च न्यायालयानंतरच आदेश बंधनकारक व लागू होईल. म्हणून ग्राहकाने फरकाची रक्कम भरणे जरूरी आहे. तक्रार फेटाळण्यात यावी. असे सांगितले.

..3..

प्रस्तुत सुनावणी मंचासमोर दि.०७.०१.२०१४ रोजी घेण्यात आली. तक्रारदारातर्फे श्री.खापरे उपस्थित होते. नोडल अधिकारी यांच्यातर्फे श्री.आरळी व इचलकरंजी ग्रामीण विभागाचे सहाय्यक अभियंता उपस्थित होते. श्री. खापरे यांनी वितरण कंपनीच्या लेखी अहवालाचा पॉलिस्टरमधील आदेश या प्रकरणाला लागू होणार नाहीत. कारण की ग्राहकाला डिसेंबर, २००७ रोजी विद्युत मधील आदेश दिला आहे व वीज कायदा दि.२० जानेवारी, २००५ ला लागू आहे. २००३ ते जुलै, २००८ या कालावधीतील आहे म्हणून तो लागू होणार नाही असे सांगण्याचा प्रयत्न करण्यात आला. अवदेश पांडे मधील आदेश या केसला लागू होतील. त्यानुसार कलम ५६.२ फक्त २४ महिन्यांची थकबाकी वितरण कंपनी मागू शकते. ग्राहकाने त्यापेक्षा जास्त मागणी केलेल्या बिलाची ५०% पेक्षा जास्त रक्कम भरली आहे. ती दोन वर्षांची फरकाची वजा जाता उर्वरित रक्कम व्याजासह रोखीने मिळावी अशी मागणी केली आहे. याउलट वितरण कंपनीच्या अधिका-यांनी मे.रोटोटेक्स पॉलिस्टर मधील आदेश लागू होतील असे सांगितले. मधील आदेश भिन्न असलेने यातील कायद्याच्या मुद्यावर लार्जर बेंचकडे केस सोपवावी असा संदर्भ मा.उच्च न्यायालयाच्या एक सदस्यीय खंडपिठाने दि.२४ जानेवारी, २०१२ रोजी केला आहे. त्यामुळे कंपनी केवळ २ वर्षांची थकबाकी मागू शकते हे तक्रारदाराचे म्हणणे ग्राह्य धरता येणार नाही. तक्रार फेटाळण्यात यावी.

प्रश्न - तक्रारदार मागणी केलेप्रमाणे फरकाची २ वर्षांची रक्कम भरणेस जबाबदार आहे हे म्हणणे योग्य व कायदेशीर आहे काय ?

^CÖ.ü- AġġÖ.

कारणमिमांसा

उभय बाजूच्या लेखी व मंचासमोर केलेल्या तोंडी कथनानुसार ग्राहकास लघुदाब औद्योगिक ग्राहक म्हणून साईजिंग व रॅपिंग यासाठी २१ फेब्रुवारी किंवा १४ मार्च, २००८ रोजी विद्युत मधील आदेश देण्यात आला. बि्लिंग पावरलुम या वर्गवारीनुसार होत होते. ते प्रत्यक्षात औद्योगिक (Industrial purpose) वर्गवारी होणे गरजेचे होते. प्रथम दि.१५ जून, २०१३ रोजी स्थानिक अभियंता यांना हा फरक दिसून आल्याने ऑगस्ट, १३ रोजी फरक रक्कम पावरलुम ते औद्योगिक वर्गवारीनुसार रु.२६,३९,१९०/- इतक्या रकमेची मागणी केली व १२ ऑगस्ट, १३ रोजी त्याप्रमाणे नोटीस देण्यात आली. यापूर्वी अंतरीम आदेश क्र.३९/१३-१४ अन्वये तक्रार दाखल केली होती. ग्राहकाने 15,09,075/- भरले असल्याने तक्रारीची सुनावणी होईपर्यंत विद्युतपुरवठा खंडित करू नये असे आदेश देण्यात आले. ग्राहकाने दि.११ सप्टेंबर, १३ रोजी यास हरकत घेतली. ती फेटाळण्यात आली.

ग्राहकाच्या म्हणण्यानुसार अवदेश पांडे मधील मुंबई उच्च न्यायालयाचा आदेश पाहता विद्युत कलम 56.2 नुसार वितरण कंपनी २ वर्षांची थकबाकीची मागणी करू शकते. या सोबत मा.उच्च न्यायालय, मुंबई, यांचे दि.५ मार्च, २०१० चे रीटपिटीशन क्र.६७८३ / २००९ MSEDCL V/s M/s.Venco Research and Breeding Farm Pvt.Ltd., "विद्युत मधील आदेश अलीकडेच दि.२४.०१.२०१२ रोजी रीटपिटीशन १०७६४/२०११ मध्ये मा.मुख्य न्यायाधीशाचा यांना refer या मुद्यावर लार्जर बेंच स्थापन करावे व हा मुद्दा निकाली काढावा असे निरीक्षण केले आहे. परंतु वितरण कंपनी असे लार्जर बेंच स्थापन होऊन दि. २४ जानेवारी, २०१२ रोजी काही proceedings सुरु नाली का याची माहिती देऊ शकली नाही. ती माहिती घेऊन मंचास कळविण्यास

सांगितले. त्यासाठी मुदत दिली. 22.01.14 पर्यंत वितरण कंपनी मंचाकडे २४.०१.१२ चे मा.उच्च न्यायालय रिटपिटीशन १०७६४/११ नुसार लार्जर बॅच स्थापन नाल्या नसलेचे तोंडी कळविले. त्यामुळे ही केस रिटपिटीशन ६७८३/०९ दि.०५.०३.२०१० चे मा.उच्च न्यायालयाचे आदेश बंधनकारक राहतील कारण त्यामध्ये V/s Electricity Co.Ltd. (Reported AIR 2007 Bombay Page 52) निरीक्षण केले आहे की "that if at all amount recovered for arrears is made under Section 56 Section (2) Electricity Act,2003 then the limitation of 2 years of recovery for such arrears is binding". लोकपाल,मुंबई, यांचा ०१.०८.२००७ चे Representation 42/2007 निरीक्षण तक्रारदाराच्या म्हणण्यास पुष्टी देतात. मा.लोकपाल यांचे केस क्र.२७/२००६ मधील आदेश मा.उच्च न्यायालयाने रिटपिटीशन २२२१/२००६ न्यायनिर्णय ०५.१०.२००६ मध्ये कायम केले आहेत. १९ वरील केस क्र.२७/२००६ पैरा २५ व २६ निरीक्षणाचा संदर्भ घेतला आहे. उच्च न्यायालय आदेश पैरा ७ चा संदर्भ घेतला आहे. तो खालीलप्रमाणे आहे.

25. The issue of the bills belatedly by the Distribution Licensee and that too because of their own mistake cannot be approved to provide additional leverage to the distribution licensee against the consumer protection in the light of the provisions under Electricity Act 2003. It should also be understood that Section 56(2) balances the interest of both the Distribution Licensee and the consumer. On one hand it empowers the Distribution Licensee to disconnect supply of electricity in case of neglect to pay. On the other hand, the responsibility is cast upon the Distribution Licensee to claim the recover the arrears within two years from the date when such sum becomes first due. Two years is quite an adequate period available to the Distribution Licensee to raise the bill towards the arrears if remained unclaimed for any reason, which in this case, was due to manual error. In such a situation, it would be unreasonable to interpret the provision of Section 56(2) in a manner to give a blanket authorization to the Respondent without any time limit to claim the old arrears, If any. Moreover, upon issue of the bills in keeping with the provisions of the Section 56(2), the Distribution Licensee is free to recover the same by any remedy permissible under law including by way of suit as provided under Section 56(1) of the Electricity Act,2003. This gives sufficient latitude to safeguard the interest of the Distribution Licensee. It is also an admitted position that the claim of the Distribution Licensee does not extinguish even beyond the period of limitation but only the remedy gets barred.

26. It will be observed that the cases cited by the Respondent would help in claiming and recovering the past arrears but only to the extent permissible and in conformity with the provision of the Section 56(2) of the Electricity Act,2003. In view of this., I have no hesitation to conclude that the Respondent is free to recover the arrears upon correction of the bills as per the proper MF but limited to only two years past as provided in the Section 56 (2) Act. In the present case, the Respondent has raised the bills on 23rd January,2006. It would, therefore, perfectly be in order to claim the arrears which became first due from 23rd January,2004 onwards and not before. To conclude, the arrears, if any, which became first due prior to 23rd January,2004, more specifically for the month of October, November and December,2003 would be non recoverable under Section 56(2) of the Act since such sums become first due at that time and were not raised or shown as arrears as required under Section 56(2) of the Act. In other words, supplementary bills towards the arrears for 23 months (from Jan.04 to Nov.05) are recoverable as being in consonance of the provision of the Act.

....."

Incidentally the above order happened to be considered by the Honorable High Court at Mumbai in Writ Petition no.2221 of 2006 decided on 5th October,2006. The Honorable court, while considering the said petition, has noted:--

“

7. We then come to the next issue as to whether the demand made by respondent no. 1 is contrary to the provision of Section 56 of the Electricity Act. We have already narrated the facts. The Electricity Ombudsman by his order of 18th July 2006, held that the respondent no.1 is entitled to recover past dues by correcting multiplying factor. The question posed by the Electricity Ombudsman to itself was whether the recovery could be made for entire period of 26 months i.e. for a period from October, 2003 to November,2005 and that too belatedly in January,2006. After considering the various provisions including the regulations, the Ombudsman held, only those charges for a period of two years previous to the demand could be recovered and that the arrears for the consumption in January, 2004 became first due in February, 2004 as supplementary bill was raised in 2006 and these dues been within two years are recoverable under the provisions of section 56(2) of the Electricity Act.

Submission of counsel for the petitioner is that the provision Section 56 do not empower respondent no. 1 to recover any amount if the period of two years has elapsed nor can electricity supply be cut off for non payment of those dues. In other words what is sought to be contended is that if the demand or part of the demand is time barred the provisions of the section 56 would not be attracted. We are afraid, we cannot subscribe to that proposition. Section 56 (1) is a special provision, enabling the generating company or the licensee to cut off supply of electricity until such charges or sum as demanded under Section 56(1) is paid. Replying on sub-section (2), it was strenuously urged that Section 56 (1) cannot be resorted to after the period of two years from the date when such demand became first due. In our opinion, sub-section (2) only provides a limitation, that the recourse to recovery by cutting of electricity supply is limited for a period of two years from the date when such sum become due. As long a sum is due, which is within two years of the demand and can be recovered, the licensees of the generating company can exercise its power of coercive process of recovery by cutting of electricity supply. This is a special mechanism provided to enable the licensee or the generating company to recover its due expeditiously. The Electricity Act has provided that mechanism for improvement of supply of electricity and enable the licensee or generating company to recover it dues. Apart from the above mechanism, independently it can make recovery by way of a suit. In our opinion, therefore, the impugned order passed by the Electricity Ombudsman does not suffer from any error apparent on the face of the record and consequently there is no merit in this petition.

मा.वीज नियामक आयोगाने आपल्या ११.०२.२००३ च्या केस २४/२००१ मधील आदेशामध्ये पैरा २३ मध्ये असे निरीक्षण केले आहे की, No retrospective recovery of arrear can be allowed on the basis of any abrupt reclassification of a consumer even though the same might have been pointed out by the Auditor. Any reclassification must follow a definite process of natural justice and the recovery, if any, would be prospective only as the earlier classification was done with a distinct application of mind by the competent people. The same cannot be categorized as an escaped billing in the strict sense of the term to be recovered retrospectively. With the setting up of the MERC, order of the Commission will have to be sought as any reclassification of consumers directly affects the Revenue collection etc. as projected in its Tariff Order. The same could be done either at the time of the tariff revision or through a petition filed by the affected consumer. In all these cases, recovery, if any, would be prospective from the date of order or when the matter was raised either by the utility or consumer and not retrospective.

हे खरे की मा.वीज नियामक आयोगाचे निरीक्षण हे पूर्वीच्या वीज कायदा १९९८ मधील केस क्र.१/९९ Tariff Determination नुसार आहे. परंतु त्यात दिलेले निरीक्षण निश्चितपणे आताच्या वितरण कंपनीस बंधनकारक नाही

वरील विवेचनानुसार वितरण कंपनीचे म्हणणे रिटपिटीशन ७०१५/२००८ म्हणजेच M/s Administrator विरुद्ध दि.२०.०८.०९ लागू होतील हे म्हणणे ग्राह्य धरता येणार नाही कारण की वितरण कंपनी स्वतःच मा.उच्च न्यायालय एक सदस्यीय खंडपीठ रिटपिटीशन १०७६४/२०११ आदेश दि.२४.०१.१२ चा संदर्भ घेऊन द्विसदस्यीय खंडपिठाचे अवदेश पांडे केसमधील पैरा ७ व मे.रोटोटेक्स पॉलिस्टर मधील खंडपिठाच्या विरुद्ध दि.१४.०३.१७ conflicting असल्याचे निरीक्षण नोंदविले आहे. त्यामुळे मा.लोकपाल यांचे रिटपिटीशन क्र.४२/२००७ मधील निरीक्षण जे मा.उच्च न्यायालयाने २२२१/२००६ नुसार दि.०५.१०.२००६ ला कायम केले आहे. त्याच न्यायालयाने २४११/२००६ सदस्यीय खंडपिठाचे आदेश सतत इतर आदेशात पालन केले जावे

वर उद्धरित केल्याप्रमाणे एकूण लोकपाल व मा.उच्च न्यायालयाचे आदेश पहाता वीज कायदा ५६/२ नुसार वितरण कंपनीवर थकबाकी वसुलीस २ वर्षांचे बंधन घालण्यात आले आहे. या ठिकाणी वितरण कंपनीने थकबाकीपोटी वीजपुरवठा खंडित करण्याची कारवाई करण्यात येईल अशी नोटीस दिल्याने ५६.२ नुसार २ वर्षांची Reassessed Tariff वसूल करता येईल हे स्पष्ट होते. त्यामुळे वितरण कंपनीचे म्हणणे चुकीच्या बिलाची आकारणी लक्षात आल्यामुळे थकबाकीची मागणी करण्यात आली आहे. Supply Code Rule १३ नुसार कंपनी ग्राहकाचे वर्गीकरण मा.वीज नियामक आयोगाने मंजूर केलेल्या Tariff नुसार करू शकते. परंतु purpose of usages of supply हे विचारात घेऊन वीज नियामक आयोगाने मान्य केल्याव्यतिरिक्त वेगळे वर्गीकरण करू शकत नाही.

वरील विवेचनानुसार वितरण कंपनीने आपल्या लेखी अहवालात M/s Administrator विरुद्ध दि.२०.०८.०९ न्यायालयाच्या आदेशाचा संदर्भ घेतला आहे. तो या ठिकाणी लागू करता येणार नाही असे मंचाचे मत नाही कारण एक सदस्यीय खंडपिठाने अलीकडेच दि.२४.०१.१२ रोजी केस क्र.१०७६४ / २०११ मध्ये मा.उच्च न्यायालयाने द्विसदस्यीय खंडपिठाने अवदेश पांडे भिन्न (conflicting) आहेत असे अनुमान काढून मे.रोटोटेक्स पॉलिस्टर चे आदेश लागू करता येणार नाही. कारण त्या केसमध्ये पैरा १८ अंतर्गत पान ५ मध्ये मा.उच्च न्यायालयाने असे निरीक्षण केले आहे की, It is clear that the earlier judgement of the Dn.Bench in the case of Avadesh Pande was not brought to the notice of the Dn.Bench which subsequently decided the case of M/s.Rototex Polyester. त्याच ग्राहकाचे म्हणणे मी केवळ २ वर्षांची थकबाकी ५६.२ वीज कायदा २००३ प्रमाणे जबाबदार आहे हे स्विकारावे असे मंचाचे मत आहे अर्थात मा.लोकपाल व मा.उच्च न्यायालयाने वर पैरा मध्ये उल्लेख केल्याप्रमाणे वितरण कंपनी थकबाकी वसुलीसाठी अन्य मार्ग वापरू शकते. मुद्दा क्र.१ चे उत्तर असे देण्यात येते.

ग्राहकाने आपल्या तक्रारीत मागणी केल्याप्रमाणे २ वर्षांची दरातील तफावत रक्कम भरणेस तयार आहे असे मान्य केले आहे. अंतरिम आदेश केस क्र.३९ /12-13 मध्ये ग्राहकाने रु.१५,०९,०७५/- मध्ये 01.10.2013 मध्ये ३० दिवसांच्या रकमेस ग्राहक जबाबदार आहे असे अनुमान काढावे लागेल. २४ महिन्यांचा वीज टॅरीफ फरकाची रक्कम वजा जाता वरील रक्कम ग्राहकास पुढील बिलात समायोजित करून द्यावी. तक्रार ३० दिवसांच्या थकबाकीचा दावा कालबाह्य आहे असे जाहीर करण्याची मागणी आहे. ही बाब मंचाच्या अधिकारात येत नाही.

वरील आदेशात वीज खंडित करण्याची नोटीस दिली असता २४ महिन्यांची बाकी वसूल करता येते. उर्वरित थकबाकीच्या रकमेसाठी कंपनी स्वतंत्ररित्या कारवाई करू शकते.

तक्रार

1. तक्रार अंशतः मंजूर करण्यात येईल.
2. तक्रारदाराची मागणी थकबाकी कालबाह्य नाही असे जाहीर करून मिळावे ही मागणी फेटाळण्यात येते.
3. वीज कंपनी ग्राहकाकडून Tariff Difference Bill या पोटी २४ महिन्यांची नोटीशीपूर्वीची थकबाकी वसूल करू शकते. उर्वरित थकबाकीसाठी स्वतंत्ररित्या कारवाई करू शकते.
4. ग्राहकाने दि.०१.१०.२०१३ रोजी भरलेले रु.१५,०९,०७५/- मधून २ वर्षांची थकबाकी वजा करता बाकीची रक्कम ग्राहकाच्या येणा-या बिलात समायोजित करून देण्यात यावी. तसा अहवाल मंचास द्यावा.
5. सदर आदेशाची अंमलबजावणी केल्याचे महाराष्ट्र न्यायमय आयोग (ग्राहक तक्रार श्रवण विद्युत लोकपाल) विनिर्देश 2006 8.7 नुसार वि.प. यांनी मंचास कळवावे.
6. मंचाच्या विरुद्ध तक्रारदार यांना अपील करावयाचे तक्रार मंचात तारखेपासून 60 दिवसांच्या आत मा. विद्युत लोकपाल, केशवा. बांद्रा-कुर्ला कॉम्प्लेक्स, बांद्रा (पूर्व) मुंबई यांजकडे करता येईल.

संज्ञांक :

आदेश -
(२०१३-०३-०४/१)
अध्यक्ष

आदेश -
आ.स.०३.२०१३ नं.कर, सदस्य सचिव

आदेश -
श्री.जी.सी.लेले, ग्राहक सदस्य

एकमताच्या / बहुमताच्या आदेशाची अंमलबजावणी करण्यात यावी.

